

Finantsminister og fra den ærede Drdsfører, der en vis Formodning for, at de Stemmer, som ellers vilde være tilbøjelige til at slutte sig til Forslaget om Postgaardens Ombygning, kunde forlade denne og hellige deres Kræfter til Toldbygningen. Vel yttrede den høitærede Minister, at han satte stor Pris paa begge disse Bygninger, og, at det kun var under den Forudsætning, at ærede Medlemmer kun vilde give ham den ene, at han gav dem det Raad, som jeg har omtalt, men jeg frygter for, at det kunde blive opfattet saaledes, som om den høitærede Minister dog i Virkeligheden opgav den ene Fordring. At den ærede Drdsfører har givet et saadant Raad, undrer mig mindre, thi han har ved forrige Behandling været en bestemt Modstander af at tage fat paa Postbygningen i Aar og nu ved denne Behandling undladt at slutte sig til det Forslag, som den høitærede Minister har stillet. Efter den sædvanlige Erfaring i Finantsager gaar jo imidlertid Mindretallets Indstillinger igjennem. Det er rigtignok sandt, at det gjerne er et Mindretal af en noget anden Farve end det, som har sluttet sig til Forslaget under Nr. 10, men det kunde dog for een Gangs Skyld være, at ogsaa et andet Mindretal kunde sætte Noget igjennem. Jeg anser Ombygningen af Postgaarden i Kjøbenhavn for at være et i høieste Grad paatrængende offentlig Arbeide, et Arbeide, som burde have været udført for i det Mindste et Decennium siden, men som er blevet skudt ud snart af een Grund, snart af en anden Grund til den allerførste Glæde for Udviklingen af hele Postvæsenet her i Landet. Der er jo ikke her Tale om Byen Kjøbenhavns Bekvemmelighed. For denne er der sørget tilstrækkeligt derved, at Posthuset ligger, hvor det nu ligger, derved, at der er et stort Antal Brevkasser samt endelig derved, at Publikum nogenlunde kan komme frem i de Kontorer, hvor man nu heldigvis har langt Mindre at gjøre end i gamle Dage, førend Frimærkesystemet bestod. Men det er en uundgaelig Følge af den Tilstand, hvori hele Postgaarden befinder sig, at Postvæsenet over hele Landet lider ganske særdeles føleligt . . .

Formanden: Har det ærede Medlem bemærket, at dette Forslag ikke er under Forhandling nu? Det har ikke kunnet forhindres, at enkelte Medlemmer have gjort deres Afstemning her afhængig af Afstemningen om et Forslag, som senere kommer under Forhandling; men selve dette Forslag om Postgaarden vil først senere komme for.

Ville: Ja det vil saa maasse være rigtigere at vente indtil da med mine Bemærkninger; det er ganske naturligt, at jeg er fremkommen med dem nu, efter at der var blevet opstillet et Alternativ med Hensyn til disse to Forslag, men jeg skal, som sagt, nu vente til siden med at gjøre disse Bemærkninger.

Sylvester Jørgensen: Det er i Anledning af Forslaget under Nr. 6 om de 40,000 Rd. til Toldhobbygningen, at jeg vil sige et Par Ord. Der er en Ting, som jeg ikke endnu har hørt er kommen frem under Forhandlingen; jeg har taget Ordet nærmest for at fremdrage dette, da det maasse ikke ere alle Medlemmer bekendt. Saa vidt jeg veed, saa udgjør den Sum, som kommer ind ved Toldklareringen ved Kjøbenhavns Toldbod, omtrent 4 Millioner. (Stemmer: 5 Millioner!) Ja, det er dog vistnok vel høit, eller over Halvdelen af samtlige Toldindtægter. Jeg antager, at dette dog bør have nogen Indflydelse ved Bedømmelsen af dette Forhold, da Opkrævningen af den øvrige Del omkring i Landet er en god Del dyrere end den Del, der falder i Hovedstaden. Et Andet, som ogsaa forekommer mig at være en Grund til at stemme for det, er, at, naar man i Spidsen for Finantsbestyrelsen har en Mand, der saa meget som den nuværende høitærede Finantsminister har beskæftiget med Toldspørgsmaal og har en saa stor Andel i den Gjænge, som det nu har, hvorved der kommer et saa betydeligt Udbytte ud deraf for Statskassen, som nu er Tilfældet, saa skylder man denne Mand saa megen Opmærksomhed, at, naar han saa indtrængende, som her er Tilfældet, ønsker at faae et Forslag gjenneført, saa bør man tage noget Hensyn dertil, selv om man ikke fuldt